DINGSDAG 5 MAART.

N°. 19. 1833.

SURINAAMSCHE COURANT.

Militair Bureau.

Den 4 Maart 1833.

Door Z. M. den Koning zijn bij Hoogstdeszelfs besluit, dd. 12 October 1832, n°. 58, goedgekeurd en bevestigd, de na te noeme alhier in der tijd gedane aanstellingen van OFFICIEREN bij de Schutterij van *Paramaribo*, als:

BIJ DEN STAF.

Van HARTOG BENJAMINS, Kapitein Kwartiermeester, dd. 17 Mei 1827.
» HUIBERT DIONUS VAN MEERTEN, Kapitein Griffier van den Krijgsraad, dd. 14 Februarij 1829.
» JACQUES LAMBERTUS DE BIJE, Kapitein Officier van Kleeding en Wapening, dd. 29 December 1831.
» PIERRE DAVID VAN DE VIJVER, Chirurgijn Majoor, dd. 6 Julij 1824.
» ENO RODOLF SCHLÖRHOLTZ, Chirurgijn van den 2de klasse, dd. 2 Maart 1830.
» NICOLAAS CAREL WALTHER, 2de Luitenant, Adjunct Kwartiermeester, dd. 17 December 1829.

BIJ DE EERSTE AFDEELING.

Van HENRIJ HEIJMANS, Kapitein, dd. 12 Januarij 1829.
» JOHANNES HELB, Kapitein, dd. 14 Februarij 1829.
» JACOB DE MIRANDA, Kapitein, dd. 22 Januarij 1830.
» JOHANNES LAMBERTUS GELLEE 1ste Luitenant, dd. 14 Februarij 1829.
» HENDRIK BERCKX, 1ste Luitenant, dd. 13 Junij 1831.
» FRIEDERICH WILHELM BANFFER, 2de Luitenant, dd. 1 April 1828.
» FREDERIK CAREL COBLIJN, 2de Luitenant, dd. 14 Februarij 1829.
» CHRISTIAAN SALOMO SPILLENAAR 2de Luitenant, dd. 17 December 1829.
» DANIEL BENJAMINS, 2de Luitenant, dd. 22 Januarij 1830.
» LAMBERTUS RUIJGERS, 2de Luitenant, dd. 8 Mei 1830.
» LEENDERT VERHAVE, 2de Luitenant, dd. 13 Junij 1831.
» EGBERTUS JOHANNES VAN WIJHE, 2de Luitenant, dd. 22 December 1831; belast met de functien van Adjudant bij den Gouverneur Generaal.

BIJ DE TWEEDE AFDEELING.

Van JOHAN ANDREAS MULLER Jr., Kapitein, dd. 24 Maart 1831.
» MARIUS NICOLAAS ARLAUD, 1ste Luitenant, dd. 27 October 1827.
» ISAAC DEL PRADO, 1ste Luitenant, dd. 12 Maart 1831.
» CHARLES VALLÉE, 2de Luitenant, dd. 27 October 1827.
» MARCUS THEODORUS IJVEL, 2de Luitenant, dd. 27 Maart 1829.
» EDUARD JOSEPH JACOTO STUGER, 2de Luitenant, dd. 29 September 1829.
» JOHANNES HENDRIK GEORGE HILLERS, 2de Luitenant, dd. 24 Maart 1831.
» ANDRIES DE RANDAMIE, 2de Luitenant, dd. 17 November 1831.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

POST-KANTOOR.

Tot informatie van het Publiek diendt dat de naar het Moederland te verzenden Brievenzak, per Kapitein EVANS, voerende de Noord-Amerikaansche Brik *Banian*, op Woensdag den 6den aanstaande, des middags ten *twaalf* uren, zal worden gesloten.

Paramaribo den 4 Maart 1833.

De Ambtenaar belast met de waarneming der Posterij,
A. P. TIRION,
2de Komm.

Extracten uit de *Nieuwe Amsterdamsche Courant* en *Algemeen Handelsblad*.

In de kamer der Lords hield de Hertog van Wellington eene lange redevoering over de geldmiddelen van het land en merkte daarbij aan, dat geene middelen waren aangewezen, om in de groote deficits der inkomsten te voorzien. Vervolgens ging hij over tot de Portugesche kwestie en verzocht het gouvernement zich in de zaak te mengen en verder bloed vergieten te voorkomen, voornamelijk daar Don Pedro den bijval en de ondersteuning niet schijnt ontmoet te hebben welke men verwacht had. De Hertog was ook van oordeel, dat het daarzijn eener Engelsche vloot een onbehoorlijk overwigt aan Don Pedro gaf en die neutraliteit ophief, welke het gouvernement betuigde in acht te nemen. Graaf Grey antwoordde dat het gouvernement zich in deszelfs berekeningen had bedrogen toen het de, op de arbeidende volksklasse drukkende lasten afschafte, en dat het groote tegenkanting had ontmoet bij het voorslaan van plaats vervangende belastingen. Wat Portugal betrof, kon het gouvernement voor geene der oorlogende partijen tusschen treden, ten zij de tusschenkomst eener andere mogendheid ons van onzen onzijdigheidstoestand bevrijdde. De Engelsche vloot was daar, om de bezittingen en personen van Britsche onderdanen te beschermen, alsmede om de tusschenkomst van andere mogendheden te beletten. Hij was van oordeel, dat de aarzeling der Portugesche natie ten behoeve van de constitutionele zaak uit de vrees werd geboren van zich te vroeg te verklaren en alzoo de bekende wraaklust van Don Miguel te zullen ondervinden. Met betrekking tot het zich bedienen van de Engelsche vlag door de vaartuigen der expeditie kon hij slechts zeggen, dat die vlag zonder magtiging gebezigd zijnde, ook geene bescherming kon eischen van de Britsche vloot, en zoo zij genomen werden de gevolgen alleen moesten dragen.

Dienzelfden avond nam de Kamer der Gemeenten de amendementen aan, welke door de Kamer der Lords in de vervalschingswet gemaakt waren; die amendementen bestaan in het behouden der doodstraf voor de misdaad van testaments- en procuratie- vervalsching; voor alle andere vervalschingen is de doodstraf bij deze wet afgeschaft, welke benevens onderscheiden andere belangrijke wetten gisteren de bekrachtiging van Z. M. verkregen. Alvorens zich gisteren naar het parlement te begeven werden er in het Gemeente huis eenige werkzaamheden afgedaan, en onder andere handelingen, zeide de heer Evans, dat hij voornemens was bij de eerstvolgende bijeenkomst aan de Kamer voor te slaan, dat aan elk manspersoon boven de 21 j. eene stem bij de verkiezingen werd toegekend, en dat het dividend der nationale schuld uit eene belasting op alle onroerende bezittingen mogt worden betaald.

Gisteren hadden de eigenaars der bank eene bijeenkomst, in welke de direkteuren hun eene lijst voorlegden van de dokumenten, behelzende zeer belangrijke inlichtingen nopens den algemeenen toestand der inrigting, en die aan het kommitté in de Kamer der Gemeenten als bewijsstukken waren overgelegd geweest. Het gevoelen van dit kommitté, over de vraag, of het charter der bank al dan niet behoorde hernieuwd te worden, is nog niet bekend, doch velen gelooven, dat het ongunstig voor den voortduur van het charter zal uitvallen.

— De *Augsb. Allg. Zeitung* berigt uit Weenen het volgende afgrijsselijke voorval: Eene schrikkelijke gebeurtenis, waarvan de aanleidende oorzaak tot op dit oogenblik nog in het verborgene ligt, had hier heden plaats. De vader eens huisgezins, die gisteren en heden nog bij zijn volle verstand was, bragt op de vreesselijkste wijze zijne vrouw om het leven, greep daarna zijne twee oudste kinderen aan, sloeg ook deze dood en hing, na nog zijne twee jongste kinderen van het leven beroofd te hebben, zich zelven op. Alle zes lijken zijn heden middag naar het hospitaal vervoerd, om daarmede volgens regtswege te worden gehandeld.

Naar men eenige dagen later verneemt is de oorzaak van deze gepleegden afgrijsselijken moord gelegen geweest in het verval van zijn beroep en het vooruitzigt van met zijn gezin tot den bedelstaf te zullen geraken. Ten einde te trachten zijnen toestand te verbeteren had hij het wanhopige middel om zijn geluk in de loterij te beproeven vruchteloos aangewend, en daar ten dage zijner ijzingwekkende daad een groote wissel vervallen was, zoo geloofde hij, gelijk uit eenen gevonden brief bleek, zijne huisgenooten slechts door het met hem verlaten dezer wereld voor schande te kunnen behoeden! Het lijk des moordenaars zal naar de executieplaats vervoerd en onder de galg begraven worden.

— Hetzelfde blad behelst het volgende verhaal van een andere treurig voorval insgelijks te Weenen plaats gegrepen hebbende: Zeker handwerksman legde, onverwacht geroepen, eenen in zijne handen houdende wissel op de tafel in zijne huishoudenkamer neder, waarin ook zijne vrouw bezig was haren zuigeling in eene badkuip te wasschen, en waar een ander kind, een jongetje van 3 à 4 jaren tijdverdrijf zoekende rond liep. Op eens neemt dit kind het papiertje (den wissel) van de tafel af, en is juist bezig het tot kleine stukjes te verscheuren, toen de vader weder binnenkomt en op dit gezigt in woede gerakende het kind eenen slag aan het

hoofd toebrengt, die hetzelve bewusteloos ter aarde werpt. De moeder snelt, haren zuigeling vergetende, er op toe, vindt echter geen levensteeken meer. Daardoor zinneloos, denkt zij voor eenige oogenblikken niet aan haren zuigeling, en nu haalt men ook dezen verdronken uit den badkuip op. Welke pen zoude beproeven de smart der beide ouders te schetsen.

OUD-NEDERLAND EN PLATO'S DENKBEELDIG GEMEENEBEST.

Daar, waar wijsheid, moed, bezadigheid en ondergeschiktheid het staatsgebouw, als zoo vele hoofdzuilen onderschragen, maakt een volk één harmonisch geheel uit; vooral wanneer de regtvaardigheid het kostbare cement is, waardoor de grondelementen eener natie zijn zamengevoegd geworden, of waardoor zij, als niet eenen hechten band, verbonden blijven. Deze hoofddeugden zweefden den edelen Plato voor den geest, toen hij zijne republiek beschreef, welke hij zelf voor denkbeeldig achtte, en aan welker verwezenlijking, hij zeker, bij den toestand der volken van dien tijd en bij den wispelturigheid zijner eigene natie, zonder twijfel zal gewanhoopt hebben. Doch wat zou die voortreffelijke wijsgeer verwonderd staan bij den aanblik op een nog kleiner, maar niet minder roemrijk, plekje gronds dan Griekenland, waar hij dat ideaal zijner verbeelding zoo goed als verwezenlijkt zag. Hoe verrukt zou hij zijn als hij zijne oogen op Oud-Nederland vestigde, hetwelk, eene onbewegelijke rots gelijk, te midden eener bruischende zee, onwankelbaar staat, en meer vastheid verkrijgt, naarmate stormen en onweders derzelver krachten nutteloos verspillen. Hij toch verlangt in zijne republiek (het koningschap met evenwigtsmagten zou hij waarschijnlijk thans de voorkeur geven) dat derzelver *Regent of Regenten* (het hoofd des Staats) zich door *wijsheid* onderscheiden, dat hare verdedigers onverschrokken *moed* betoonen, en dat de *ambtelooze menigte bezadigdheid* en *ondergeschiktheid* aan den dag leggen; terwijl hij vordert, dat ieder lid des Staats *zijn pligt doe*, en de *regtvaardigheid* de band zij, waardoor het geheel worde zamengehecht.

Hoe voegt *onze* pen niet de wijsheid te vermelden, welke het achtbare *Hoofd* des Staats, *Willem de Standvastige*, onze beminde Koning, omgeven van getrouwe en kundige Raadslieden, gedurende H. D. gansche Regering, maar inzonderheid in het moeijelijkste en gewigtigste tijdperk zijns bestuurs, aan den dag gelegd heeft. Genoeg is het, dat elk, die gevoel heeft voor orde en regt van H. D. lof gewaagt; terwijl de handelingen dier wijze, weldadige en gematigde Regering de beste gevolgen voor Europa in het algemeen, en voor ons dierbaar vaderland in het bijzonder bereids hebben. Indien Plato in deze tijden van ordeloosheid geleefd had, voorzeker zou hij op den vorst, dien de Voorzienigheid ons vaderland in hare gunst schonk, als op eenen Koning gewezen hebben, die allen Monarchen tot voorbeeld strekken kon. De ware wijsheid toch heeft altijd de beste oogmerken en kiest daartoe de beste middelen. Waar is nu het volk, dat onkundig of verwaten genoeg is, om onzen Koning, in zijn verheven bestuur andere dan goede oogmerken, de herstelling van rust en orde en gemeenschappelijk geluk, toe te schrijven? Waar is de onverlaat, die zich zoude durven vermeten, den besten der Vorsten te verdenken, onregtvaardige middelen te hebben, gebezigd of te willen bezigen, om zijn doel te bereiken.

Belgie was vijftien jaren lang getuige van 's Konings vaderlijke wijsheid, grootmoedigheid en strikte regtvaardigheid.

Voor geheel Europa liggen de staatkundige handelingen bloot, die het kabinet van 's Gravenhage in het werk stelde om regt en regtvaardigheid te handhaven, en orde en rust te herstellen; en het morgenrood der vredezon, dat de staatkundige horizont al hooger en hooger verlicht, bevestigt onwedersprekelijk, dat het doel onzes geliefden Vorsten steeds was het heil van Oud-Nederland te bevestigen, en de herstellingen des vredes te bevorderen. Neen het ontbreekt voorzeker den Nederlandschen staat niet aan dien schoonen en onmisbaren zuil der *wijsheid*; en met zulke steunpilaren blijve ons Vaderland hecht en sterk, en kunnen wij, Nederlanders, onbeschroomd de toekomst tegenlachen.

Plato verlangt ook *moed* bij de verdedigers van den staat. Ook in dit opzigt zou die beroemde wijsgeer zich verlustigen, wanneer hij van de volharding, de dapperheid, den heldenmoed, de zelfopoffering getuige ware geweest, die het geheele Nederlandsche volk met onwrikbare standvastigheid heeft aan den dag gelegd. Het zou belagchelijk zijn de heldendaden te willen herinneren, zoowel die onzer geliefden Prinsen, als die onzer Veldheeren; zoowel onzer land- als zeemagt, zoowel van onze vrijwillige jagers als van onze schutterijen, dewijl al die daden in het geheugen van ieder, als in metaal, gegraveerd zijn, en welke de dankbare nakomelingschap nooit zal vergeten, ja gelijk stellen met de roemrijkste bedrijven, waarvan immer Salamis, Plataea, Arbella of Poitiers getuigen waren. Gelukkig Nederland! Gij bezit dan naar den wensch van dien edelen Leerling des ongelukkigsten en verhevensten wijsgeers, ook die hoofddeugd, welke eenen staat tot een *harmonisch* geheel vormt. Behoud dien *moed*, en wat er gebeure, geen vijand, wie hij ook zijn moge, zal ongestraft dezen heiligen bodem, waar het stof onzer helden rust, betreden. Zoo lang *die* deugd bestaat, bestaat ook Oud-Nederland.

De *ambtelooze menigte* behoort de deugden van bezadigdheid en ondergeschiktheid te bezitten, opdat het den staat welga, en de *harmonie* des geheels niet worde verbroken. Zoo wilde het Plato. Kon de wijsgeer het wel vermoeden, dat na tweeëntwintig eeuwen een klein, doch beroemd volk die schoone deugden in al derzelver luister vertoonen zoude? Neen er is geene natie, welke meer bezadigdheid en meer ondergeschiktheid aan den dag legt, en aan den dag gelegd heeft, dan het Nederlandsche volk. „Op de roepstem des geliefden Vorsten snelt het tot de wapenen; vult het, bij herhaling, de schatkist; bemint het elkander als leden van een groot huisgezin, en maken de verschillende onderscheidingsnamen, waarmede men elkander in het godsdienstige begroet, plaats voor den schoonen titel van *mensch* en *broeder*. Terwijl de meeste volken van Europa als om strijd, elkander het daglicht schier benijden, en elk *individu*, naar zijn vermogen de werktuigen aanbrengt, om het staatsgebouw omver te halen en te sloopen, ten einde op deszelfs puinen een ander te bouwen, dat elke staatkundige windvlaag weder doet instorten, brengen Nederlands ingezetenen, ieder om het zeerst, het hunne bij, om den dierbaren geboortegrond te verdedigen, te behouden en te bevestigen.

Slaat dan uwe oogen op Nederland, volken van Europa, en aanschouwt eene natie, welke onder den zegen des Allerhoogsten, met *wijsheid*, *moed*, *bezadigdheid*, *ondergeschiktheid* en *regtvaardigheid* de onheilen afwendt, welke haar bedreigden. In Nederland gaan geene jammerkreten op over gewaande onderdrukking, maar wel jubeltoonen van dankerkentenis aan den Eeuwigen Opperheer; in Nederland is de drukpers niet gelijk aan een allesvernielend vuur, dat het beste en heiligste niet ontziet te verslinden, maar integendeel een koesterend licht, dat de verstanden der menigte opklaart, en de harten voor de goede indrukken vatbaar maakt; in Nederland waant men zich niet vrij, maar is men het wezenlijk: want orde en regt zijn hier geene ijdele klanken, maar besturen de daden van Vorst en volk; in Nederland stroomt geen burgerbloed maar bemint men elkander als broeders:

Getuigen de offers, welke zoo rijkelijk op het altaar des Vaderlands bij herhaling worden nedergelegd. Getuigen de geldsommen, die de milddadigheid tot leniging der rampen, uit eene vreesselijke ziekte geboren, te zamen brengt. Ja, Nederland! Gij hebt u bekleed met het rein gewaad van Vaderlands- Vorsten- Broeder- en Menschenliefde. Dit rein gewaad zal weldra geheel Europa in de oogen blinken; voortaan blijvet gij, wat gij thans zijt: een staat zoo zeer gelijkende aan het denkbeeldig Gemeenebest van Plato dat men niets beters verlangen kan. Wat zeg ik, meer dan de deugden van die Republiek zijn hier!

De Almagtige Bestuurder der wereld, die volken verhoogt en vernedert, sta verder aan de regterhand van onzen geliefden Vorst, en omstrale H. D. achtbaar hoofd met *wijsheid*. Ons beroemd Vaderland zij steeds de kweekschool van helden en dappere verdedigers des dierbaren geboortengronds; en het Nederlandsche volk blijve bezield met die *gematigdheid*, *ondergeschiktheid* en *getrouwheid*, door welke deugden het de bewondering van geheel Europa verdiend heeft, of zeker eenmaal verdienen zal.

ADVERTENTIEN.

De Administrateur van Financiën, bij dezen de daarbij belanghebbenden herinnerende, aan den bij Publicatie van 27/31 October 1829, (Gouvernements-blad van dat jaar n°. 18) bepaalden termijn, binnen welke de vorderingen ten laste van het Gouvernement alhier, over het vorige jaar, moeten ingediend worden, verzoekt diegenen welke nog eenige pretentien ten laste van het voormalig *Gemeente Bestuur* dezer Kolonie mogten hebben; om daarvan de behoorlijke gecertificeerde rekeningen, voor het *einde dezer maand*, ten zijnen Kantore te willen inzenden.

Paramaribo, den 2 Maart 1833.

De Administrateur voornoemd,
CH. L E E R S.

Dingsdag den 5den dezer, zal door den Vendumeester A. SALOMONS worden verkocht: *vijf* BOKKEN, waaronder een *Ram* en vier *Ooijen*, thans staande op 's Landsgrond *Boniface*.

Paramaribo, den 4 Maart 1833.

De Assistent ten Burele van den Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*,
M. D. TEENSTRA.

SCHEEPS-TIJDING.

TE BRAAMSPUNT AANGEKOMEN.

Eene Deensche Koopvaardij Brik, komende van de *Nederlanden*; zijnde volgens ons n°. 17, in de nabijheid der Post *Oranje* aan de grond vast gezeten: benevens de koloniale Pakket-Schoener, dewelke sedert tot adsistentie was naar zee gezeild.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.